

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Czövek János ügyvéd által képviselt H. L. felperesnek a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal alperes ellen idegenrendészeti ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Fővárosi Bíróság 2010. szeptember 30. napján kelt 24.K.31.402/2010/4. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2011. október 11. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 24.K.31.402/2010/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000.- /azaz tízezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

A le nem rótt 36.000.- /azaz harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

Az egyiptomi állampolgár felperes 2007. október 29. napján érkezett a Magyar Köztársaság területére a Kairóban kiállított „C” típusú, tíz napra szóló ciprusi vízummal. A felperes 2008. március 1. napján kötött házasságot magyar állampolgárral és március 4. napján magyar állampolgár harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtagjaként tartózkodási kártya kiállítása iránti kérelmet terjesztett elő az elsőfokú hatóságnál, melyben tartózkodási célként családegyesítést jelölte meg, arra hivatkozással, hogy felesége D. M. magyar állampolgár.

Az elsőfokú hatóság e kérelmet elutasította, az alperes azt helybenhagyta, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint D. M.-el felperesnek csak érdekházassága állt fenn.

A Fővárosi Bíróság 2009. szeptember 15. napján kelt 21.K.34.642/2008/6. számú ítéletével a másodfokú hatóság határozatát hatályon kívül helyezte, és a másodfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte, rámutatva arra, hogy a csatolt dokumentumokat az alperes figyelmen kívül hagyta. Figyelmen kívül hagyta azt a körülményt is, hogy felperes és házastársa kapcsolatából közös gyermek született, és a jogszabályok egyébként sem ismerik az érdekházasság fogalmát, ezért az erre való hivatkozásnak nem volt jogalapja, ugyanakkor megállapította a bíróság, hogy a külföldi magyarországi tartózkodásához nem biztosított az anyagi forrás megléte, az ehhez szükséges iratokat a felperes nem csatolta. Ezért az új eljárásban a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 50. §-ában foglalt tényállás tisztázásra vonatkozó kötelezettségét kellett alperesnek kell teljesítenie, illetve a Ket. 72. § /1/ bekezdésének megfelelő indokolással kellett ellátni az új eljárásban hozott határozatot.

A megismételt eljárásban az alperes hiánypótlási felhívására a felperes csatolta a munkaszerződésének módosítását, béremelési értesítőt, bérszámfejtő lapot, APEH által kiállított adókártyát, egészségügyi szolgáltatásra való jogosultságról szóló igazolást, jövedelemigazolást, szívdességi lakáshasználati szerződést, valamint ambuláns kezelőlapokat, elszámolási nyilatkozatokat és 2008. május 19. napján született kislánya születési anyakönyvi kivonatát is mellékelte.

Az alperes a megismételt eljárásban 2010. január 8. napján kelt 106-/k-428/5/2010. számú határozatában a felperes fellebbezését elutasította, és megállapította, hogy a felperes magyarországi tartózkodási joga megszűnt. A határozat arra hivatkozott, hogy időközben tényállás-változás történt, mert a feleség jelenleg börtönbüntetését tölti. A felperes nem tudja, hogy a feleség hol tölti büntetését, ezért a gyámhivatal intézetben helyezte el közös gyermeküket, amikor a feleség börtönbe került, és az anyai nagyszülők közel másfél hónapja vették magukhoz a gyermekeket. A felperes nyelvi nehézségek miatt nem tudott intézkedni a gyámhivatalnál folyamatban lévő eljárásban, ezért nagyszülőkre bízta gyermeke ügyeinek intézését. Ugyanakkor a felperes a nagyszülők pontos címét, nevét sem tudta megadni, sem telefonos elérhetőségüket.

Az alperes mindezek alapján megállapította, hogy a házastársak és közös kiskorú gyermekük nem éltek közös háztartásban, ezért házassági, valamint családi életközösség nem állt fenn. A felperes ezáltal nem minősül magyar állampolgárt kísérő vagy hozzá csatlakozó családtagnak, a gyámhivatali eljárás még folyamatban van, a kiskorú jelenleg nem a felperesnél került elhelyezésre. Ugyanakkor azt is megállapította az alperes, hogy a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és

tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény /a továbbiakban: Szmtv./ 7. § /2/ bekezdésében foglalt feltételeket a felperes teljesíti.

A Fővárosi Bíróság az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és alperest új eljárásra kötelezte. Megállapította, hogy a korábbi ítéleti iránymutatásnak az alperes eleget tett, ugyanakkor a megváltozott körülményeket nem a jogszabályoknak megfelelően értékelte. Egyrészt az életközösség fennállásának vizsgálata körében az Szmtv. 14. § /2/ bekezdésére nem hivatkozott, az alperes nem is kívánt erre hivatkozni, mert ilyen hivatalbóli eljárást nem folytatott le. Emellett a szülői felügyeleti jog tekintetében szintén nem volt megállapítható az, hogy a szülői felügyeleti joga megszűnt volna felperesnek, e körben gyámhatósági vagy bírósági határozatra az alperes nem hivatkozott. Mivel a felperes az Szmtv. 7. §-ának /2/ bekezdése szerinti feltételeket egyébként teljesítette, ezért részére a tartózkodási kártyát a ismételten megismételt eljárásban ki kell adni.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és felperes keresetének elutasítását. Előadta, hogy a felperes nem minősül magyar állampolgárt kísérő vagy hozzá csatlakozó családtagnak, hivatkozott e körben az Európai Parlament és Tanács 2004. április 29. napján kelt 2004/38/EK számú irányelvére /a továbbiakban: Irányelv/ 10. cikk /1/ bekezdésére, az Szmtv. 1. § /1/ bekezdésének c/ pontjára, mivel sem feleségével, sem gyermekével nem él családi életközösségben felperes, ezért egyértelmű, hogy családtagnak nem tekinthető, így nem tartozik az Szmtv. hatálya alá.

Az alperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

Az Szmtv. 1. § /1/ bekezdésének c/ pontja értelmében a Magyar Köztársaság az e törvényben foglaltak szerint biztosítja a szabad mozgás és tartózkodás jogának gyakorlását a magyar állampolgár magyar állampolgársággal nem rendelkező, a magyar állampolgárt kísérő vagy hozzá csatlakozó családtagjának /a továbbiakban: a magyar állampolgár családtagja/.

Az Szmtv. 2. § b/ pontjának bb/ és a bg/ alpontja értelmében e törvény alkalmazásában családtag: a magyar állampolgár házastársa, illetve a kiskorú magyar állampolgár felett szülői felügyeleti joggal rendelkező személy.

A házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény /a továbbiakban: Csjt./ 72. §-ának /1/ bekezdése értelmében a szülői felügyeletet a szülők együttesen gyakorolják - ellentétes megállapodásuk hiányában - akkor is, ha már nem élnek együtt.

A Csjt. 72/B. §-ának /1/ bekezdése szerint a különélő szülők a gyermek sorsát érintő kérdésekben a gyermek elhelyezését követően -

a közös szülői felügyelet hiányában is - együttesen gyakorolják, kivéve, ha a különélő szülő felügyeleti jogát a bíróság korlátozta, szüneteltette vagy megszüntette.

A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy az alperes a helytállóan megállapított tényállásból téves jogi következtetést vont le. A fenti jogszabályok alapján egyértelmű, hogy a magyar állampolgár nem magyar állampolgár családtagját megilleti a szabad mozgás és tartózkodás joga. Magyar állampolgár családtagjának minősül az Szmtv. 2. § b/ pontjának bg/ alpontja szerint a magyar állampolgár kiskorú vér szerinti szülője, aki a kiskorú felett szülői felügyeleti joggal rendelkezik.

Az a kérdés, hogy ezzel a jogával él-e felperes teljes mértékben irreleváns kérdés. Az alperesnek eljárása során azt kellett volna vizsgálnia, hogy a felperes a kiskorú magyar állampolgár felett szülői felügyeleti joggal rendelkezik-e, és nem azt, hogy ezt a jogát ténylegesen gyakorolja-e. A Csjt. fent idézett rendelkezéséből is kitűnik, hogy különélő szülők esetén is fennáll a vér szerinti apa szülői felügyeleti joga. Az alperes ennek ellenkezőjét csak az apaság vélelmének megdöntésével /beleértve a teljes hatályú apai elismerő nyilatkozat valódiságának vitatását/, vagy szülői felügyeleti jogot megszüntető határozatra történő hivatkozással tudta volna bizonyítani.

Másrészt az alperes nem vitatta, hogy az Szmtv. 14. §-ának /2/ bekezdése szerinti eljárást nem folytatta le, így az Szmtv. 2. § b/ pontjának bb/ alpontja szerint a felperes magyar állampolgár házastársaként fennálló családi minősége sem vitatható annak ellenére, hogy a házastárs börtönbüntetése miatt köztük az életközösség megszakadt.

Minderre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségről a Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003./VIII.22./ IM rendelet 3. §-ának /3/ bekezdése, az illetékekről pedig az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. §-ának /1/ bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 14. §-a alapján döntött.

Budapest, 2011. október 11.

Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Kovács András sk. előadó bíró, dr.Kovács Ákos sk. bíró

